

HRISTOS A ÎNVIAT !



ADEVĂRAT A ÎNVIAT !

*Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure.
și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat
Hristos, Bucuria cea veșnică.*

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 23 - 29 APRILIE



Luni 23 APRILIE: SFANTUL MC. GHEORGHE

Utrenie si Sfânta Liturghie 8.30 AM

Vineri 27 APRILIE:

TAINA SFANTULUI MASLU 6.30 PM

Sâmbătă 28 APRILIE:

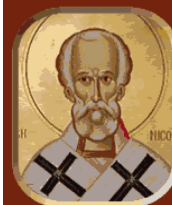
Utrenie, Sfânta Liturghie si Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.30 PM

Duminică 29 APRILIE:

Utrenie si Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil



EVANGHELIA DIN DUMINICA A TREIA DUPA PASTI

In vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sftenic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Deci, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineată, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum va spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau. (Marcu 15, 43 - 47; 16, 1 - 8)



Panegiric la Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinta



În anul mântuirii 1500, voievodul Ștefan Cel Mare și Sfânt a trimis un steag al Moldovei la mănăstirea Zografu din muntele Athos, care poartă pe el chipul Sfântului Gheorghe omorând balaurul, însemnele stemei moldave și următoarea inscripție-rugăciune: „O, luptătorule și biruitorule mare Gheorghe, în nevoi și nenorociri grabnic ajutorător și cald sprijinitor, iar celor întristați bucurie nespusă, primește de la noi această rugăciune a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, domnul Țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea aceasta și în cea de

apoi, pentru rugăciunile celor ce te cinstesc pe Tine, ca să Te preamărim în veci. Amin. Și aceasta a făcut-o în anul 7008 (1500), în al 43-lea an al Domniei sale”. Această faptă și rugăciune a domnului Moldovei, Ștefan cel Mare și Sfânt, este una din dovezile prețuirii de care se bucură la noi Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, a cărui pomenire o săvârșim astăzi, el fiind, de fapt, foarte popular în rândurile creștinilor ortodocși. Avem, însă și alte dovezi ale cinstirii: numele lui s-a dat unor localități de la noi (localități ca Sfântul Gheorghe, Sângeorz etc.); multe biserici și mănăstiri l-au ales ca hram; mulți creștini și creștine îi poartă numele („gheorgheos” înseamnă lucrător de pământ, agricultor, cu înțelesul creștin și de lucrător în ogorul Domnului).

Să ne amintim acum viața sa pământească și câteva dintre motivele pentru care Biserica i-a dat zi de pomenire. Se trăgea dintr-o familie de ofițeri romani care locuiau în Capadocia, fiind din pruncie crescut în frica de Dumnezeu și dragoste față de aproapele. Va urma cariera militară a tatălui și, în scurtă vreme - prin ascultare, disciplină și hărnicie - va primi gradul de general. În anul 303, însă, împăratul Dioclețian (284-305) a declanșat un val uriaș de persecuții împotriva creștinilor. Multe biserici erau distruse, preoții și creștinii fiind uciși în masă, prin groaznice chinuri. Bisericilor li se dădea foc, uneori cu creștinii aflați înăuntru, așa cum s-a întâmplat în Frigia, de pildă. Din această pricină, creștinii au fost nevoiți să-și facă mici biserițe sub pământ. Persecutorii au dat de veste, însă și se cunosc cazuri când gurile de intrare în aceste biserici catacombe au fost astupate cu nisip, creștinii murind asfixiați. Acestea și altele asemenea l-au determinat pe tânărul general Gheorghe să ia atitudine împotriva persecutorilor, mărturisind chiar în fața împăratului că este creștin. Din acel moment pentru el a început drumul martirajului, amintindu-și de cuvintele Mântuitorului: „Dacă Mau prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni” (Ioan 15, 20). Mai întâi împăratul și cei din preajmă-i au încercat să-l abată de la dreapta credință prin

făgăduințe, onoruri, ademeneli ș.a. El a rămas neclintit, însă, amintindu-și de un alt cuvânt al Mântuitorului: „Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?” (Marcu, 8, 36-37).

Văzându-l așadar neînduplecat, persecutorii și-au pus în lucru mijloacele cele mai sălbatice spre a-l sili să se lepede de Hristos, trecându-l prin toate vămile muceniciei: loviri cu sulița, bătaii în tălpi, lespezi de piatră pe piept, chinul la roată, încălțăminte cu cuie, bătaie cu vine de bou etc. Pe toate le-a îndurat cu o tărie ce i-a impresionat chiar și pe prigonitori. Mai mult, însăși împărăteasa Alexandra, impresionată de credința puternică a Sfântului, a cerut să fie botezată, spre uimirea tuturor. Împăratul, însă, incapabil să se ridice la înțelegerea dreaptă a situației, lăsându-se pradă furiei diabolice, a poruncit ca amândurora să li se taie capetele. Pe drumul spre locul de execuție, Alexandra împărăteasa a murit de spaimă. Biserica n-a uitat-o și i-a dat zi de pomenire, ca muceniță, 21 aprilie a fiecărui an. Iar Sfântului Gheorghe i s-a tăiat capul în ziua de 23 aprilie 303. Pentru viața-i exemplară și mărturisirea credinței până la jertfă, Sfântul Mucenic Gheorghe a dobândit un loc ales de mijlocitor și rugător înaintea Preasfintei Treimi. În aceeași măsură și de mare făcător de minuni, descrise în cărțile ce cuprind viețile și faptele sfinților. Dintre acestea, socotim potrivit a o înfățișa pe cea în care se descrie omorârea balaurului, mai ales pentru faptul că cele mai multe icoane așa îl prezintă pe sfântul mucenic: ostaș, călare, omorând cu sulița un balaur înfricoșător. Minunea a avut loc în părțile Siro-Feniciei, lângă cetatea Beirutului, nu departe de munții Libanului. Aici era în acea vreme un iezer adânc, în care sălășluiau felurite lighioane, între care și un balaur ucigaș, care pierdea pe cei care se apropiau de mal, făcând jale și plângere multă în cetate. Locuitorii erau, de fapt, închinători la idoli, precum era și mai marele cetății. Au făcut, deci, sfat cum să scape de urgia abătută asupra-le și în neștiința lor au zis: „Ne vom ruga zeilor și vom face ceea ce ne vor descoperi!”. Și sau rugat zeilor (în fapt diavolilor) și au primit acest sfat: de nu vor să piară toți, să dea în fiecare zi, la rând și cu sorți, fiecare pe copiii lor, spre mâncare aceluia balaur. Așa au făcut apoi, iar într-o anumită zi sorțul a căzut chiar asupra fiicei dregătorului. Prin lucrarea lui Dumnezeu, însă, cu puțin timp înainte ca fecioara nevinovată să fie sfâșiată de fiara cea înfricoșătoare, Sfântul Gheorghe s-a arătat ca un ostaș viteaz, călare și cu sulița în mână, iar în clipa în care balaurul se pregătea să ucidă, sfântul s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, lovind apoi puternic cu sulița drept în gâtulejul balaurului, în timp ce calul îl călca în picioare. Așa a fost izbăvită copila, iar o dată cu ea cetatea, ai cărei locuitori s-au botezat pe dată, ca la 25.000, afară de femei și copii. Această minune are, dincolo de faptele în sine, o semnificație aparte: omorârea balaurului răutății, al meșteșugurilor diavolești, prin puterea Crucii și a credinței în Hristos Cel Răstignit și Înviat.